

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 571

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 iunie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 479 din 21 septembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, precum și ale art. I pct. 1 din aceeași ordonanță de urgență [cu referire la art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014]	2–5
Decizia nr. 85 din 21 februarie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.718 din Codul civil din 1864	6–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
670. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind cuantumul timbrului monumentelor istorice și modalitățile de percepere, încasare, virare, utilizare și evidențiere a sumelor rezultate din aplicarea acestuia, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.502/2007	8–13
★	
Rectificări	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 479**

din 21 septembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, precum și ale art. I pct. 1 din aceeași ordonanță de urgență [cu referire la art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014]

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, excepție ridicată de către instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 2.660/121/2019 al Tribunalului Galați — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.569D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 3.009D/2019, nr. 72D/2020, nr. 473D/2020 și nr. 515D/2020, având ca obiect, după caz, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 [cu referire la art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014] și ale art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, excepție ridicată de Societatea Clau & Janet Restaurant — S.R.L. din Arad în Dosarul nr. 1.767/108/2019 al Curții de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă, precum și de către instanțele de judecată, din oficiu, în dosarele nr. 1.789/113/2019 și nr. 2.722/113/2019 ale Curții de Apel Galați — Secția a II-a civilă și în Dosarul nr. 5.118/121/2019 al Tribunalului Galați — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.009D/2019, nr. 72D/2020, nr. 473D/2020 și nr. 515D/2020 la Dosarul nr. 2.569D/2019, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât în cauzele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate s-a dispus suspendarea

judecării cererilor formulate până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției, iar, în dinamica legislativă, prevederile criticate au fost abrogate — normele abrogatoare fiind de procedură și de imediată aplicare — și, prin urmare, nu mai au aplicabilitate în cauză și nu mai prezintă relevanță în soluționarea cauzelor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 28 august 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.660/121/2019, **Tribunalul Galați — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, excepție ridicată de către instanța de judecată, din oficiu, într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2014 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.569D/2019.**

8. Prin Încheierea din 4 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.767/108/2019, **Curtea de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 [cu referire la art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014], excepție ridicată de Societatea Clau & Janet Restaurant — S.R.L. din Arad într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2014 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.009D/2019.**

9. Prin Încheierea din 12 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.789/113/2019, **Curtea de Apel Galați — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014, precum și ale art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 [cu referire la art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014], excepție ridicată de către instanța de judecată, din oficiu, într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2014 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 72D/2020.**

10. Prin Încheierea din 19 februarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.722/113/2019, **Curtea de Apel Galați — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014, precum și ale art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 [cu referire la art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014], excepție ridicată de către instanța de judecată, din oficiu, într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2014 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 473D/2020.**

11. Prin Încheierea din 25 februarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 5.118/121/2019, **Tribunalul Galați — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018**, excepție ridicată de către instanța de judecată, din oficiu, într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2014 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 515D/2020.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, sunt neconstituționale deoarece: (i) obstrucționează aplicarea firească a procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență; (ii) conduc la o inegalitate, atât între creditori, cât și între debitori prin prisma naturii și ponderii creanțelor bugetare și în funcție de care se pot adresa instanțelor judecătorești pentru inițierea procedurilor de insolvență, deși aceștia pot avea, per ansamblu, aceeași sumă a obligațiilor acumulate; (iii) intră în contradicție cu alte norme imperative aferente procedurilor de insolvență și nu numai, afectând dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) și în art. 21, prin raportare la art. 8 alin. (4) și art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, din perspectiva principiilor securității raporturilor juridice, al încrederii legitime, al legalității prin prisma normelor de calitate a legii — claritate și previzibilitate — și al dreptului la un proces echitabil; (iv) sunt contrare principiului statului de drept și principiului legalității, inclusiv în componentele sale privind calitatea legii, întrucât debitorul, deși se află într-o situație de insolvență pe care este obligat să o declare, nu poate să apeleze la procedura prevăzută de Legea nr. 85/2014 și să beneficieze de drepturile și de facilitățile oferite de lege și de Constituție, inclusiv de libertatea economică și libera inițiativă, care sunt restrânse printr-un act normativ reprezentat de o ordonanță de urgență, or, Constituția nu permite legiferarea pe această cale dacă prin conținutul ordonanțelor de urgență sunt afectate drepturi și libertăți fundamentale; (v) măsura instituită este disproporționată față de scopul procedurilor în discuție, neexistând o justificare obiectivă pentru impunerea unui asemenea prag valoric; (vi) instituirea pragului valoric raportat la creanțele bugetare reprezintă un privilegiu nejustificat și o protecție discriminatorie a creanțelor creditorului bugetar, având în vedere că acesta poate formula și cerere de deschidere a procedurii insolvenței, ceea ce este contrar principiului egalității între creditori, ocrotirii proprietății private în mod egal de lege și dreptului la un proces echitabil; (vii) sunt contrare principiului legalității, în componentele sale privind calitatea legii, întrucât debitorul, deși se află într-o situație de insolvență pe care este obligat să o declare, nu poate să apeleze la procedura prevăzută de Legea nr. 85/2014 și să beneficieze de drepturile și de facilitățile oferite de lege; (viii) nu există o justificare obiectivă cu privire la impunerea unui prag valoric al creanțelor bugetare pentru ca debitorii să poată apela la procedura prevăzută de Legea nr. 85/2014. În contextul criticilor de neconstituționalitate este menționată jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene în materia principiilor pretins încălcate de dispozițiile criticate.

13. **Curtea de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 3.009D/2019, opinează că prevederile criticate sunt contrare principiului egalității, prin prisma accesului liber la justiție, întrucât creează discriminare între debitori, unora fiindu-le obstrucționat accesul la procedurile insolvenței în funcție de cuantumul creanțelor bugetare, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, neexistând nicio justificare a unei situații deosebite — sau cel puțin nu reiese din expunerea de motive — care a condus la adoptarea normelor criticate. Totodată, învederează că, drept urmare a caracterului neclar al

normei criticate și al destinatarilor acesteia, prin Decizia nr. 49 din 14 octombrie 2019 referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea prevederilor art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea și a stabilit că „în interpretarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 2 octombrie 2018, cerința referitoare la cuantumul creanțelor bugetare mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului nu este aplicabilă pentru cererile de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990”.

14. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Guvernul**, în Dosarul nr. 515D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (5) și art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, coroborate cu ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată că intenția legiuitorului de a limita utilizarea abuzivă a procedurii de către debitor și de a-l responsabiliza în gestionarea activității sale este una legitimă având în vedere unele dintre efectele deschiderii procedurii insolvenței, cum ar fi suspendarea acțiunilor pentru realizarea creanțelor contra debitorului și curgerea dobânzilor și penalităților sau eșalonările de datorie, ștergerea integrală sau reducerea unor obligații ale debitorului conform planului de reorganizare. Cu toate acestea, împiedicarea insolvenței voluntare a debitorilor care se află în incapacitate de plată, dar care au datorii preponderent bugetare, permite acoperirea pasivului acestora doar prin mecanismele speciale de colectare a creanțelor bugetare prevăzute de Codul de procedură fiscală și/sau prin executări silite individuale, conform Codului de procedură civilă, acțiuni care pot afecta cele mai importante active ale debitorului, de care ar depinde șansa redresării activității sale. Dreptul de reorganizare al debitorului devine, în acest context, condiționat de comportamentul propriilor creditori care pot sau nu să introducă o cerere de deschidere a procedurii insolvenței sale. Or, reglementarea de către legiuitor a condițiilor de exercitare a unui drept procesual sau material, în virtutea prerogativelor sale constituționale, nu ar trebui să îl împiedice pe cel interesat să se adreseze justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime ci să conducă la o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, ocrotite în egală măsură. Or, textul criticat limitează pentru debitori, în mod discriminatoriu, aplicarea procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență și intră în contradicție cu alte norme imperative aferente procedurilor de insolvență, și nu numai, modul impredictibil de raportare la cuantumul creanțelor bugetare conducând la o stare de insolvență nedeclarată continuă a debitoarei, având în vedere că la momentul deschiderii procedurii insolvenței nu se cunoaște, cu precizie, masa pasivă, aceasta conturându-se abia după verificarea creanțelor de către administratorul/lichidatorul judiciar și întocmirea tabelului preliminar de creanțe.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierile de sesizare, îl constituie, după caz, dispozițiile art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 2 octombrie 2018, precum și ale art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 [cu referire la art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014]. Curtea reține că, deși sunt menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate prevederi constituționale care vizează atât neconstituționalitatea extrinsecă, cât și intrinsecă a normelor legale, soluția legislativă criticată în mod concret are următorul cuprins: „(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile au următoarele semnificații: (...) 72. valoarea-prag reprezintă cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii de insolvență. Valoarea-prag este de 40.000 lei atât pentru creditorii, cât și pentru debitorii, inclusiv pentru cererile formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru creanțe de altă natură decât cele salariale, iar pentru salariați este de 6 salarii medii brute pe economie/salariat. Când cererea de deschidere a procedurii de insolvență este introdusă de debitor, cuantumul creanțelor bugetare trebuie să fie mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului.” Prin Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 15 mai 2020, au fost instituite măsuri în domeniul insolvenței, fiind suspendată pe durata stării de alertă aplicabilitatea tezei finale a art. 5 pct. 72 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, iar prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 113/2020 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 8 iulie 2020, a fost eliminată soluția legislativă criticată. Având în vedere că în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate nu a fost pronunțată o soluție definitivă de respingere a cererilor privind deschiderea procedurii insolvenței ca urmare a neîndeplinirii cerințelor impuse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, Curtea urmează a examina dispozițiile criticate luând în considerare dinamica legislativă în materie.

19. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) care consacră principiul legalității (în componenta privind criteriile de calitate a legii), ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, ale art. 44 alin. (2) cu privire la garantarea și ocrotirea proprietății private, în mod egal, indiferent de titular, ale art. 45 — *Libertatea economică*, ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, coroborat cu ale art. 115 alin. (6) referitor la delegarea legislativă și la condițiile în care aceasta poate avea loc, și ale art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) referitor la economie în componenta privind libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. De asemenea, sunt menționate prevederile art. 8 alin. (4) și ale art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, precum și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014 fac parte din titlul preliminar, capitolul II — *Principiile fundamentale ale procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență. Definiții*, iar noțiunea de *valoarea-prag* este definită drept cuantumul minim al creanței pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii de insolvență. Valoarea-prag, în prezent, este de 50.000 lei atât pentru creditorii, cât și pentru debitorii, inclusiv pentru cererile formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, pentru creanțe de altă natură decât cele salariale, iar pentru salariați este de 6 salarii medii brute pe economie/salariat.

21. În ceea ce privește soluția legislativă criticată în cauzele deduse judecării, Curtea reține că art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014 a fost modificat, adăugându-i-se o nouă teză prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, care introduce o nouă condiție, respectiv ca, atunci când cererea de deschidere a procedurii de insolvență este introdusă de debitor, cuantumul creanțelor bugetare trebuie să fie mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului. În acest context, Curtea reține că, așa cum s-a arătat și la obiectul excepției de neconstituționalitate, prin Legea nr. 55/2020 au fost instituite măsuri în domeniul insolvenței (capitolul II: *Măsuri sectoriale*, secțiunea 8: *Măsuri în domeniul insolvenței*, art. 46—52). Astfel, la art. 46 alin. (1) din această lege s-a prevăzut că „*Debitorul aflat în stare de insolvență la data intrării în vigoare a prezentei legi, sau care ajunge în stare de insolvență poate, pe durata stării de alertă, să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus prevederilor Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare (...)*”, iar la art. 47 alin. (1) s-a stabilit că „*Pe durata stării de alertă se suspendă aplicabilitatea tezei finale a art. 5 pct. 72 și a tezei finale a art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare*”. Aceste norme legale sunt de imediată aplicare, astfel cum reiese din textul legii anterefereite.

22. De asemenea, prevederile art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014 au fost modificate prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 113/2020, fiind eliminată soluția legislativă criticată. Prin urmare, din examinarea evoluției cadrului legislativ în materie și a contextului în care acesta a fost adoptat, precum și a efectelor pe care le-a instituit în dinamica legislativă, Curtea constată că, la data soluționării cauzelor aflate pe rolul instanței de contencios constituțional, dispozițiile art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, nu mai sunt în vigoare și nu mai continuă să producă efecte juridice, întrucât normele legale adoptate ulterior acestora sunt de imediată aplicare, având în vedere caracterul special al acestora, care derogă de la dreptul comun. În acest context, Curtea învederează că în cuprinsul Legii nr. 113/2020 nu se face vreo referire la faptul că spețele începute sub imperiul altei norme continuă să fie soluționate ținând seama de cadrul legislativ existent la acea dată și, prin urmare, prevederile acestei legi produc efecte de la data intrării în vigoare, în virtutea cărora cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești puteau fi repuse pe rol și soluționate.

23. Potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acesteia*”. Raportat la aceste norme cuprinse în Legea nr. 47/1992, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea

nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Având în vedere jurisprudența mai sus menționată, cadrul legislativ din care fac parte normele criticate, precum și modificările aduse acestora în dinamica legislativă, Curtea observă că, drept urmare a intrării în vigoare a prevederilor Legii nr. 55/2020 și ale Legii nr. 113/2020, soluția legislativă criticată prin care se condiționa introducerea cererii de deschidere a procedurii de insolvență de către debitor de cuantumul creanțelor bugetare, care trebuia să fie mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului, nu mai continuă să producă efecte juridice după suspendarea și ieșirea sa din vigoare, cererea de deschidere a procedurii de insolvență introdusă de debitor putând fi soluționată/depusă oricând în condițiile Legii nr. 85/2014, cu modificările și completările efectuate prin legile antereferte, nemaifiind condiționată de cuantumul creanțelor bugetare prevăzute de dispozițiile art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018.

24. Față de această împrejurare, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate pune o problemă de admisibilitate din punctul de vedere al obiectului său și al efectelor pe care le-ar produce asupra litigiului o eventuală decizie de admitere, având în vedere că, astfel cum reiese din încheierile de sesizare, în cauzele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate nu a fost pronunțată o soluție definitivă de respingere a cererilor privind deschiderea procedurii ca urmare a neîndeplinirii cerințelor impuse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, ci a fost suspendată soluționarea acestora în căile de atac, ca urmare a sesizării Curții Constituționale. Așadar, nu sunt aplicabile considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, pentru ca instanța de contencios constituțional să poată exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, prin prisma faptului că ar continua să producă efecte juridice în soluționarea cauzei, întrucât soluția legislativă în discuție nu mai este în vigoare și nu continuă să

producă efecte juridice, pentru motivele arătate mai sus. Or, excepția de neconstituționalitate trebuie să fie utilă pentru soluționarea litigiului în cadrul căruia a fost ridicată și trebuie să fie de natură să producă un efect concret asupra desfășurării procesului, cerința relevanței fiind expresia utilității pe care soluționarea excepției invocate o are în cadrul rezolvării litigiului dintre părți (Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragrafele 15 și 16, sau Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014, paragraful 20).

25. Prin urmare, având în vedere situațiile de fapt și de drept în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, urmate de evenimentele legislative mai sus menționate, eventuala admitere a excepției de neconstituționalitate nu ar produce nicio consecință în cauzele în care a fost invocată și nici în ceea ce privește efectivitatea deciziei instanței de contencios constituțional prin prisma prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție. Astfel, aceste dispoziții constituționale statuează că Parlamentul sau Guvernul, după caz, este îndrituit să pună prevederile neconstituționale în acord cu dispozițiile Constituției. Or, legiuitorul, în cadrul procesului legislativ de aprobare a ordonanței de urgență, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție, coroborat cu art. 115 alin. (7), potrivit căruia „Ordonanțele cu care Parlamentul a fost sesizat se aprobă sau se resping printr-o lege (...)”, deja a eliminat soluția legislativă criticată, iar examinarea constituționalității normelor criticate ar transforma, în mod nepermis, controlul pe calea excepției de neconstituționalitate într-un control abstract.

26. Raportând considerentele mai sus menționate la cauzele deduse judecării și ținând seama de jurisprudența anterioară în materie, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, în contextul dat, nu mai îndeplinește condiția de admisibilitate prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 și dezvoltată în jurisprudența Curții Constituționale. În consecință, pentru argumentele mai sus prezentate, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, precum și ale art. I pct. 1 din aceeași ordonanță de urgență [cu referire la art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014], excepție ridicată de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 2.660/121/2019 al Tribunalului Galați — Secția a II-a civilă, de Societatea Clau & Janet Restaurant — S.R.L. din Arad în Dosarul nr. 1.767/108/2019 al Curții de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă și de către instanțele de judecată, din oficiu, în dosarele nr. 1.789/113/2019 și nr. 2.722/113/2019 ale Curții de Apel Galați — Secția a II-a civilă și în Dosarul nr. 5.118/121/2019 al Tribunalului Galați — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Galați — Secția a II-a civilă, Curții de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă și Curții de Apel Galați — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 septembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 85

din 21 februarie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.718 din Codul civil din 1864

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.718 din Codul civil din 1864, excepție ridicată de Mirela Maria Ungur și Lucian Adrian Ungur în Dosarul nr. 1.061/112/2018 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.253D/2019.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 30 ianuarie 2024, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, Curtea a amânat pronunțarea pentru 21 februarie 2024, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 27 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.061/112/2018, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.718 din Codul civil din 1864**, excepție ridicată de Mirela Maria Ungur și Lucian Adrian Ungur într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile de lege criticate, referitoare la dreptul de gaj general, instituit de art. 1.718 din Codul civil din 1864, sunt neconstituționale, și încalcă dreptul de proprietate privată și dreptul la viață intimă, familială și privată. Se critică, în esență, faptul că, de vreme ce Codul civil din 1864 nu conține vreo dispoziție care să oblige creditorii la urmărirea cu prioritate a bunurilor ipotecate, instanța de executare a constatat că urmărirea silită a bunurilor neipotecate ale contestatorilor-debitori este legală, intimata-creditoare (Banca Comercială Română) având dreptul, în temeiul dreptului de gaj general, să urmărească oricare dintre bunurile contestatorilor. Ca atare, contractul de credit bancar dă dreptul la executarea silită a oricăror bunuri din patrimoniul debitorilor, astfel că încuviințarea executării silite în temeiul textului de lege criticat presupune încuviințarea ca executarea silită să fie efectuată asupra oricăror bunuri, prin orice modalitate, indiferent dacă sunt ipotecate sau nu. Ca urmare, întreg patrimoniul recurenților-debitori, acumulat în mulți ani de muncă înainte de accesarea respectivului credit, poate fi astfel risipit de creditoarea ipotecară, fără o limitare, în condițiile art. 1.718 din Codul civil din 1864, fără ca intimata-creditoare să fie obligată să respecte o anumită ordine a executării, chiar dacă pentru realizarea creanței sale are la îndemână imobilele acceptate în garanție la acordarea creditului.

5. Autorii excepției au precizat, în acest sens, că toate bunurile aduse în garanție la accesarea creditului sunt încă nevalorificate, astfel că este disproporționată urmărirea silită a celor 28 de imobile neipotecate ce formează obiectul somației atacate în fața instanței de executare. Se susține că, prin

aplicarea dispozițiilor art. 1.718 din Codul civil din 1864, debitorii sunt puși în situația ca din întreg patrimoniul acumulat cu mulți ani înainte de accesarea creditului să nu mai dețină niciun bun, nici măcar o singură locuință, în situația risipirii întregului patrimoniu de către creditor, și acela ipotecar, care, sub acoperirea dispozițiilor de lege criticate, execută silit toate bunurile neipotecate în favoarea sa, însă nu și bunurile ipotecate.

6. Se critică faptul că sunt încălcate drepturile creditorilor chirografari, care sunt puși în imposibilitate de recuperare a creanțelor prin executarea silită a tuturor bunurilor debitorilor de către creditorul ipotecar. Se susține că, pentru a nu fi neconstituționale, dispozițiile privind dreptul de gaj general ar trebui aplicate doar în cazul creditorilor chirografari, care nu dețin un drept de ipotecă asupra unor bunuri ale debitorilor și nici garanții destinate realizării creanței lor.

7. De asemenea, faptul că creditorul nu s-a rezumat la a executa silit doar bunuri imobile ce nu constituie locuință, în care familia recurenților împreună cu copiii minori își au domiciliul, demonstrează că creditorul încalcă, prin aplicarea dispozițiilor art. 1.718 din Codul civil din 1864, dispozițiile art. 26 din Constituție, favorizând astfel evacuarea familiei din singurul imobil cu destinație de locuință de familie, măsură abuzivă și disproporționată.

8. Autorii excepției invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene referitoare la protecția dreptului la locuință a debitorului, prin prisma căruia arată că instanța a ignorat dispozițiile de principiu cuprinse în art. 258 alin. (2) și (3) din Codul civil privitoare la dreptul familiei la ocrotire din partea societății și a statului și în art. 321 și 322 referitoare la locuința familiei. În opinia autorilor excepției, faptul că prima instanță nu a analizat proporționalitatea măsurii de executare silită a locuinței, ci a aplicat dispozițiile art. 1.718 din Codul civil din 1864 în considerentele hotărârii date în cadrul contestației la executare silită, aduce atingere drepturilor protejate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene și de Constituția României.

9. **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 1.718 din Codul civil din 1864, care aveau următorul cuprins: „*Oricine este obligat personal este ținut de a îndeplini îndatoririle sale cu toate bunurile sale, mobile și imobile, prezente și viitoare*”.

14. Codul civil din 1864 a fost abrogat expres prin art. 230 lit. a) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, însă, în considerarea Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea Constituțională poate analiza dispozițiile de lege criticate, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare, întrucât continuă să producă efecte juridice în litigiul în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

15. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 26 — *Viața intimă, familială și privată*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată* și art. 136 — *Proprietatea*. Se invocă și art. 1 paragraful 1 privind protecția proprietății private din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 — *Demnitatea umană*, art. 17 — *Dreptul de proprietate* și art. 54 — *Interzicerea abuzului de drept* din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 1.718 din Codul civil din 1864 consacră dreptul de gaj general al creditorilor chirografari, care poartă asupra întregului patrimoniu al debitorului, înțeles ca universalitate a drepturilor și obligațiilor acestuia. Este un gaj comun al tuturor creditorilor unei persoane, ce conferă fiecăruia dintre aceștia posibilitatea de a-și realiza creanța prin urmărirea fiecărui element al activului patrimonial.

17. Instituirea acestui drept de gaj general are ca scop garantarea creanțelor asumate de debitor și, implicit, asigurarea condițiilor pentru ca toți creditorii să își realizeze integral creanțele. Creditorii chirografari au la dispoziție diverse mecanisme juridice prin utilizarea cărora pot acționa în vederea conservării patrimoniului debitorului, astfel încât să se evite starea de insolabilitate a acestuia, care ar putea surveni până la scadență, și anume acțiunea oblică, pe care creditorul o poate exercita pentru valorificarea unui drept care aparține debitorului său (art. 974 din Codul civil din 1864), și acțiunea pauliană, prin care creditorul poate cere anularea actelor juridice încheiate de către debitor în fraudă drepturilor sale (art. 975 din Codul civil din 1864).

18. Totuși, spre deosebire de creditorii privilegiați, ca, de exemplu, creditorii ipotecari, care, în temeiul art. 492 din Codul de procedură civilă din 1865, pot urmări în același timp și imobile neipotecate ale debitorului, dreptul de gaj al creditorilor chirografari nu are în vedere un anumit bun individual determinat, ci vizează totalitatea elementelor active ale patrimoniului debitorului lor.

19. În jurisprudența sa, Curtea a analizat prevederile art. 1.718 din Codul civil din 1864 prin raportare la dispozițiile

constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată, reținând că finalitatea prevederilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Legea fundamentală, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege, constă în asigurarea realizării dreptului de proprietate, ca drept subiectiv fundamental, într-o dimensiune rezonabilă, de natură să asigure respectarea drepturilor și intereselor legitime ale altor subiecte de drept cărora statul este ținut, în egală măsură, să le acorde ocrotire (Decizia nr. 246 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 20 iulie 2005).

20. Prin aceeași decizie, instanța constituțională a statuat că, în condițiile în care participarea la circuitul civil, componentă esențială a vieții sociale, cu corolarul său — dobândirea de drepturi și asumarea de obligații —, constituie însăși rațiunea de a fi a oricărui subiect de drept, ar fi fost un nonsens ca din acest circuit să fie exclus dreptul de proprietate. A accepta un atare punct de vedere ar însemna a institui o clauză de nerăspundere pentru titularul obligației asumate (debitor), pus astfel la adăpost împotriva valorificării silite a creanței de către creditorul său. Realizarea dreptului acestuia din urmă ar deveni dependentă exclusiv de bunul plac al debitorului, ceea ce ar afecta esențial securitatea circuitului civil. Așa fiind, examinate în contextul acestor considerații principiale, reglementările legale deduse controlului își relevă utilitatea și perenitatea, ele constituindu-se în limitări necesare ale dreptului de proprietate, impuse de rațiuni sociale majore și instituite de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale.

21. În cauza de față, autorii excepției de neconstituționalitate formulează o serie de critici care constau în nemulțumiri referitoare la modul în care un creditor ipotecar a purces la valorificarea creanței sale garantate cu ipotecă, prin urmărirea altor bunuri imobile decât acelea care au făcut obiectul garanției imobiliare ipotecare. Se susține, în esență, că, prin maniera inadecvată aleasă de creditorul ipotecar pentru îndestularea creanței, încadrată de instanța judecătorească în cadrul normativ al art. 1.718 din Codul civil din 1864, ar fi prejudiciată atât autorii excepției, debitori în raportul obligațional, cât și creditorii chirografari ai acestora.

22. Curtea constată că aceste susțineri nu constituie veritabile critici de neconstituționalitate, ci vizează modalitatea de interpretare la speță și aplicare concretă a dispozițiilor de lege supuse controlului, care țin de competența exclusivă a instanței învestite cu soluționarea contestației la executarea silite pornită împotriva acestora, în calitate de debitori. Analiza coroborată a prevederilor de lege incidente în litigiul aflat pe rolul instanței și evaluarea ordinii de executare în vederea realizării constituie atributul instanței judecătorești, excedând competenței Curții Constituționale.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.718 din Codul civil din 1864, excepție ridicată de Mirela Maria Ungur și Lucian Adrian Ungur în Dosarul nr. 1.061/112/2018 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 februarie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind cuantumul timbrului monumentelor istorice și modalitățile de percepere, încasare, virare, utilizare și evidențiere a sumelor rezultate din aplicarea acestuia, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.502/2007

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice privind cuantumul timbrului monumentelor istorice și modalitățile de percepere, încasare, virare, utilizare și evidențiere a sumelor rezultate din aplicarea acestuia, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.502/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 15 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Gestionarea sumelor provenite din aplicarea timbrului monumentelor istorice, instituit potrivit dispozițiilor art. 51 alin. (1) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se realizează conform prevederilor art. 2 lit. d) și e) și ale art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 593/2011 privind organizarea și funcționarea Institutului Național al Patrimoniului, republicată, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 610/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind procedura de acordare a creditelor necesare efectuării de lucrări de protejare la monumentele istorice deținute de persoanele fizice sau juridice de drept privat.”

2. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Cuantumul timbrului monumentelor istorice reprezintă 2% din valoarea, fără TVA, a produselor și serviciilor prevăzute la art. 51 alin. (3) lit. a)—c) din Legea nr. 422/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru activitățile prevăzute la art. 51 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 422/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, taxa se aplică, indiferent dacă manifestările sunt organizate în interiorul sau în exteriorul imobilelor situate în zona de protecție a monumentelor istorice sau în zona construită protejată.

(3) Cuantumul timbrului monumentelor istorice, prevăzut la alin. (1), se actualizează anual, conform dispozițiilor art. 52

6. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Evidențierea în contabilitate a sumelor datorate și virate către Institutul Național al Patrimoniului se face astfel:
a) operatorii economici și persoanele juridice fără scop patrimonial, care desfășoară activități de natura celor prevăzute la art. 51 alin. (3) lit. a)—c) din Legea nr. 422/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, efectuează următoarele înregistrări contabile:

531 (512,411)	=	%	— prețul de vânzare, respectiv valoarea serviciilor
		707 (704)	— prețul de vânzare, respectiv valoarea serviciilor, mai puțin valoarea timbrului
		447	— valoarea timbrului (analitic distinct)
447 (analitic distinct)	=	%	
		531 (512)	— valoarea timbrului datorată și virată;

b) persoanele juridice fără scop patrimonial care, potrivit legii, organizează și conduc contabilitatea în partidă simplă: conform Reglementărilor contabile pentru persoanele juridice fără scop patrimonial, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.103/2017, cu modificările și completările ulterioare;

c) asociațiile familiale care exercită acte de comerț și celelalte persoane fizice care au calitatea de comerciant: în Registrul-jurnal de încasări și plăți, pe un rând distinct «Sume încasate reprezentând timbrul monumentelor istorice», poziții care se centralizează lunar, în vederea determinării sumelor care urmează a fi virate Institutului Național al Patrimoniului;

alin. (2) din Legea nr. 422/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin ordin al ministrului culturii.”

3. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pot fi exceptați de la plata timbrului monumentelor istorice, în conformitate cu prevederile art. 51 alin. (6) din Legea nr. 422/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, operatorii economici care, prin activitățile pe care le desfășoară, contribuie în decursul aceluiași an fiscal la protejarea monumentelor istorice cu o sumă cel puțin egală cu cea pe care o datorează la plata taxei, în baza unei solicitări scrise, însoțită de documente justificative corespunzătoare. Documentele justificative necesare la depunerea solicitării scrise pentru fiecare categorie de beneficiari exceptați de la plata timbrului monumentelor istorice se aprobă și se actualizează prin decizie a managerului Institutului Național al Patrimoniului și se afișează pe site-ul Institutului.”

4. La articolul 8, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Sumele prevăzute la art. 7 se declară conform dispozițiilor art. 9 și se virează lunar de către plătitori, până la data de 25 a lunii următoare, în contul deschis pe seama Institutului Național al Patrimoniului la Trezoreria Sectorului 4 și care este pus la dispoziția persoanelor interesate, în principal, prin afișare pe adresa de internet a instituției.”

5. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Declarația lunară privind obligația de plată a timbrului monumentelor istorice, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 1, se va depune, direct, prin poștă, prin fax sau prin alte mijloace de comunicare electronice, la sediul Institutului Național al Patrimoniului sau pe adresa oficială de e-mail a instituției, până la data de 25 a lunii următoare pentru luna precedentă.”

d) la instituțiile publice care încasează contravaloarea produselor și serviciilor pentru care se datorează timbrul monumentelor istorice, în funcție de sursa de finanțare a acestora:

% = 462.01.01
531.01.01 «Creditori»/analitic: Institutul Național al Patrimoniului

«Casa în lei»

512.01.02

«Conturi la bănci în lei»

562.01.01

«Disponibil în lei al activităților finanțate integral

din venituri proprii — Disponibil curent la trezorerie»

— virarea sumelor reprezentând timbrul monumentelor istorice către Institutul Național al Patrimoniului:

462.01.01 = %

«Creditori»/analitic: Institutul Național al Patrimoniului

531.01.01

«Casa în lei»

512.01.02

«Conturi la bănci în lei»

562.01.01

«Disponibil în lei al activităților finanțate integral din venituri proprii — Disponibil curent la trezorerie».

7. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Contravaloarea timbrului monumentelor istorice se va evidenția separat, în conturi analitice distincte, de către Institutul Național al Patrimoniului.

(2) Pentru înregistrarea în contabilitatea Institutului Național al Patrimoniului a operațiunilor privind timbrul monumentelor istorice, se folosesc următoarele conturi:

— 117.00.00 «Rezultatul reportat»;

— 121.00.00 «Rezultatul patrimonial»;

— 461.01.01 «Debitori» sub 1 an — creanțe comerciale;

— 461.01.09 «Debitori» sub 1 an — alte creanțe;

— 461.02.01 «Debitori» peste 1 an — creanțe comerciale;

— 473.01.09 «Decontări din operațiuni în curs de clarificare — alte datorii/creanțe curente»;

— 562.01.01 «Disponibil în lei al activităților finanțate integral din venituri proprii — Disponibil curent la trezorerie»;

— 629.01.00 «Alte cheltuieli autorizate prin dispoziții legale — Cheltuieli curente»;

— 751.04.00 «Diverse venituri»;

— 401.01.00 «Furnizori sub 1 an»;

— 401.02.00 «Furnizori peste 1 an».

(3) Principalele operațiuni înregistrate în contabilitatea Institutului Național al Patrimoniului sunt:

A. evidențierea creanțelor reprezentând timbrul monumentelor istorice, rezultate din declarațiile depuse de plătitori:

461.01.01 = 751.04.00

«Debitori»/analitice distincte

«Diverse venituri»

B. încasarea contravalorii timbrului monumentelor istorice de la plătitori:

562.01.01 = 461.01.01

«Disponibil în lei al activităților finanțate integral

«Debitori»/analitice distincte

din venituri proprii — Disponibil curent la trezorerie»

C. înregistrarea cheltuielilor prevăzute de lege:

a) evidențierea facturilor emise de furnizori în baza contractelor încheiate pentru consolidare, restaurare și conservare monumente istorice:

629.01.00 = 401.01.00

«Alte cheltuieli autorizate prin dispoziții legale —

«Furnizori»

Cheltuieli curente»

Plată furnizori:

401.01.00 = 770.00.00

«Furnizori»

«Finanțarea de la buget»

b) evidențierea sumelor aprobate spre compensare conform art. 51 alin. (6) din Legea nr. 422/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare

629.01.00 = 473.01.09

«Alte cheltuieli autorizate prin dispoziții legale —

«Decontări din operațiuni în curs de clarificare — alte datorii/creanțe curente»

Cheltuieli curente»

473.01.09

461.01.01

«Decontări din operațiuni în curs de clarificare —

«Debitori»/analitice distincte

alte datorii/creanțe curente»

D. închiderea conturilor de cheltuieli sau de venituri, după caz, la finele anului

a) închiderea conturilor de cheltuieli la finele anului:

121.00.00 = 629.01.00

«Rezultatul patrimonial — instituții publice și

«Alte cheltuieli autorizate prin dispoziții legale — Cheltuieli curente»

activități finanțate din venituri proprii»

b) închiderea conturilor de venituri la finele anului:

751.04.00 = 121.00.00

«Diverse venituri»

«Rezultatul patrimonial»

E. la începutul exercițiului financiar următor se preia excedentul sau deficitul patrimonial din anul anterior, după caz:

121.00.00	=	117.00.00
«Rezultatul patrimonial»		«Rezultatul reportat»
	sau	
117.00.00	=	121.00.00
«Rezultatul reportat»		«Rezultatul patrimonial»”.

8. La articolul 17, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Institutul Național al Patrimoniului va colabora cu direcțiile județene pentru cultură, respectiv a municipiului București în vederea eficientizării activității de colectare a veniturilor reprezentând timbrul monumentelor istorice, prin creșterea numărului de operatori economici supuși controlului.”

9. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, Institutul Național al Patrimoniului este abilitat să solicite de la instituțiile publice și persoanele juridice de drept privat date și documente necesare exercitării competențelor sale, fără perceperea de taxe, tarife sau alte comisioane.

(2) În scopul eficientizării activității de colectare a timbrului monumentelor istorice, pentru manifestările prevăzute la art. 51 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 422/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a căror organizare a fost avizată în condițiile Legii nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată, cu modificările ulterioare, Institutul Național al Patrimoniului este abilitat să solicite de la primăriile municipale, orășenești sau comunale avizul acordat pentru desfășurarea respectivelor manifestări.”

10. Anexa nr. 5 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Procedura de selecție de proiecte, aflată în derulare la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, se va desfășura conform regulilor și criteriilor stabilite la data publicării anunțului privind selecția de proiecte.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Ministrul culturii,

Raluca Turcan

Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,

Ștefan-Radu Oprea

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

București, 13 iunie 2024.
Nr. 670.

ANEXĂ

(Anexa nr. 5 la normele metodologice)

PROCEDURĂ

privind acordarea de finanțări nerambursabile din fondurile obținute din aplicarea timbrului monumentelor istorice

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Institutul Național al Patrimoniului, denumit în continuare *INP*, gestionează fondurile obținute ca urmare a aplicării timbrului monumentelor istorice, pentru următoarele destinații:

a) acordarea de credite în condițiile art. 28 alin. (3) lit. b) și c) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) finanțarea elaborării de reglementări tehnico-economice, de norme și metodologii privind elaborarea de reglementări tehnico-economice, de norme și metodologii privind elaborarea de documentații specifice, executarea de lucrări pentru protejarea monumentelor istorice;

c) finanțarea unor amenajări în vederea pregătirii monumentelor istorice pentru vizitare gratuită, precum și pentru realizarea unor programe sau proiecte culturale.

(2) Acordarea de credite în condițiile art. 28 alin. (3) lit. b) și c) din Legea nr. 422/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, din sumele colectate ca urmare a aplicării timbrului monumentelor istorice, precum și din alte surse cu aceeași destinație, obținute în condițiile legii sau din sumele încasate din rambursări de credite și plăți din dobânzi, se realizează în conformitate cu dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 610/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind procedura de acordare a creditelor necesare efectuării de lucrări de protejare la monumentele istorice deținute de persoanele fizice sau juridice de drept privat.

(3) Finanțările prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) se realizează în conformitate cu prevederile prezentei proceduri și se pot acorda pentru proiecte care au ca scop protejarea și promovarea monumentelor istorice, în cadrul următoarelor subprograme:

a) Subprogramul de cercetare aplicată, studii și investigații pentru restaurarea monumentelor istorice;

b) Subprogramul de reparații curente și întreținere;

c) Subprogramul intervenției de urgență — ante- și postdezastru;

d) Subprogramul de punere în valoare — interpretare și prezentare — a monumentelor istorice;

e) Subprogramul acțiuni tematice;

f) Subprogramul de restaurare;

g) Subprogramul de elaborare a documentației tehnice pentru intervenții asupra monumentelor istorice;

h) Subprogramul educație și formare.

(4) Acordarea finanțărilor nerambursabile din timbrul monumentelor istorice se realizează în baza selecției de proiecte, în conformitate cu prevederile prezentei proceduri. Finanțările se pot acorda și pentru proiecte multianuale, ce vor fi cuprinse într-un program distinct, anexă la bugetul Ministerului Culturii, conform legii.

Art. 2. — (1) Alocarea fondurilor obținute din aplicarea timbrului monumentelor istorice pentru destinațiile prevăzute la art. 52 alin. (1) din Legea nr. 422/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește anual de către Consiliul de administrație al INP, cu respectarea strategiei

naționale privind protejarea monumentelor istorice, aprobată de Comisia Națională a Monumentelor Istorice, și a programelor Uniunii Europene în domeniul patrimoniului cultural.

(2) Finanțarea activităților și lucrărilor prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 422/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face prin acordarea de către INP de finanțări pentru proiecte.

(3) Numărul sesiunilor de selecție de proiecte, prioritățile anuale, limitele minime și maxime ale finanțărilor alocate pentru fiecare domeniu și pentru fiecare subprogram dintre cele prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), ghidul solicitantului, respectiv ghidul de decontare pentru fiecare subprogram, precum și regulamentul de evaluare a proiectelor depuse în cadrul sesiunii de finanțare, respectiv de soluționare a contestațiilor se aprobă prin decizie a managerului INP, după consultarea prealabilă a Consiliului de administrație al INP, și se publică pe pagina de internet a INP, cu cel puțin 30 de zile înainte de termenul-limită stabilit pentru depunerea proiectelor.

Art. 3. — Finanțarea se acordă numai în condițiile existenței unor surse de finanțare proprii sau atrase ale beneficiarului finanțării, în numerar, într-un quantum de cel puțin 10% din costul total al proiectului pentru care se solicită finanțarea.

CAPITOLUL II

Organizarea procesului de selecție a proiectelor

Art. 4. — (1) Fiecare sesiune de selecție de proiecte se organizează și se anunță public de către secretariatul INP, în termen de 30 de zile de la aprobarea deciziei managerului INP, prevăzută la art. 2 alin. (3).

(2) Conținutul anunțului public privind selecțiile de proiecte este aprobat prin decizie a managerului INP și cuprinde informații cu privire la:

a) quantumul total al finanțării pentru respectiva sesiune de finanțare;

b) tipurile de proiecte ce vor fi finanțate în sesiunea respectivă, inclusiv sumele defalcate pentru fiecare subprogram;

c) perioada de depunere/transmitere a proiectelor și termenul-limită pentru înscrierea acestora;

d) condițiile de participare, inclusiv suma maximă a finanțării/proiect;

e) grilele de evaluare cuprinzând criteriile și punctajele pentru fiecare subprogram, precum și alte informații relevante privind depunerea documentației de solicitare a finanțării, conform art. 2 alin. (3).

Art. 5. — Selecția de proiecte se organizează în aplicarea și cu respectarea următoarelor principii:

a) principiul promovării competitivității și a unui sistem concurențial deschis: acordarea finanțărilor se face prin selecția nediscriminatorie a proiectelor;

b) principiul încurajării inițiativei private în domeniul protejării patrimoniului cultural: pentru proiecte de valoare egală vor avea prioritate cele inițiate de persoane fizice sau juridice de drept privat;

c) principiul primordialității valorii artistice și istorice: în procesul de selecție se ține seama de semnificația artistică și istorică a monumentelor istorice;

d) principiul încurajării parteneriatelor, colaborărilor la nivel local, regional, național și internațional: solicitanții de finanțări sunt încurajați să realizeze parteneriate cu alte persoane fizice sau juridice;

e) principiul publicității și transparenței: informațiile referitoare la finanțările acordate de INP sunt aduse la cunoștința publicului;

f) principiul tratamentului egal: toți deținătorii de monumente istorice pot participa la selecțiile de proiecte, cu respectarea prevederilor prezentei proceduri;

g) principiul confidențialității: informațiile care, conform legii, nu pot fi aduse la cunoștința publică nu vor fi comunicate altor persoane decât cele pentru care legislația în vigoare permite acest lucru;

h) principiul cofinanțării: acordarea finanțărilor se face numai dacă beneficiarul participă cu o cofinanțare;

i) principiul profesionalismului: realizarea acțiunilor sau lucrărilor finanțate se face cu respectarea celor mai înalte standarde profesionale în domeniul patrimoniului cultural;

j) principiul respectului pentru valorile monumentului istoric: nu pot fi acordate finanțări pentru lucrări de reconstrucție, renovare, înnoire sau reabilitare;

k) principiul calității acțiunilor sau lucrărilor: proiectele vor cuprinde măsuri clare și detaliate privind asigurarea calității lucrărilor prin parametri expliciti și măsurabili; vor stabili de asemenea parametri calitativi necesari pentru atribuirea lucrărilor;

l) principiul necesității: nu se finanțează lucrări care nu sunt strict necesare în raport cu starea monumentului și scenariul de utilizare;

m) principiul participării: proiectele vor cuprinde componente de implicare a comunităților patrimoniale sau se vor baza în întregime pe dimensiunea participativă a comunităților în care se află monumentele istorice;

n) principiul informării și educării publicului: toate proiectele vor cuprinde activități de informare, conștientizare și educare a publicului, referitoare la valoarea și semnificația monumentelor istorice.

CAPITOLUL III

Condiții de participare la selecția de proiecte

Art. 6. — (1) Proiectele participante la selecție pot fi depuse de către persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, care au calitatea de proprietar, titular al unui drept de suprafață, de abitație, de concesiune sau de folosință pentru o durată mai mare de 25 de ani sau titular al dreptului de administrare asupra unui monument istoric.

(2) Nu pot depune proiecte la sesiunile de finanțare organizate de INP personalul INP și membrii comisiei de selecție sau membrii familiilor acestora, până la gradul al II-lea inclusiv.

(3) Nu pot solicita finanțare dezmembrămintele fără personalitate juridică ale persoanelor juridice, sucursale sau puncte de lucru.

(4) Proiectele participante la selecție pot avea ca obiect monumente istorice aflate pe teritoriul României sau monumente istorice, proprietăți ale statului român, aflate pe teritoriul altor state.

(5) Pentru a participa la selecția de proiecte, solicitanții trebuie să depună documentația de solicitare a finanțării. Același solicitant poate depune un singur proiect pentru fiecare subprogram în cadrul unei sesiuni de finanțare.

(6) Documentația de solicitare a finanțării, prevăzută la art. 7, se completează online, prin accesarea adresei: <http://www.patrimoniu.gov.ro/>, până la ora și data-limită prevăzute în anunțul public de organizare a sesiunii de finanțare, dovedită prin data înregistrării acesteia.

(7) La cerere și doar în cazuri justificate, secretariatul, asigurat de INP, acordă asistență tehnică solicitanților, în vederea finalizării procedurii de înscriere online.

Art. 7. — (1) În vederea depunerii dosarului de participare pentru selecția de proiecte sunt necesare, după caz, în funcție de subprogram, următoarele documente:

a) cererea-tip, al cărei model este prevăzut în Ghidul solicitantului, aprobat prin decizie a managerului INP pentru fiecare subprogram, conform art. 2 alin. (3);

b) declarația pe propria răspundere a solicitantului, al cărei model este prevăzut în Ghidul solicitantului, aprobat prin decizie a managerului INP pentru fiecare subprogram, conform art. 2 alin. (3);

c) bugetul proiectului, al cărui model este prevăzut în Ghidul solicitantului, aprobat prin decizie a managerului INP pentru fiecare subprogram, conform art. 2 alin. (3), inclusiv documentația care justifică fiecare tip de cheltuieli, cuprinzând oferte și/sau devize din partea operatorilor economici care pot presta servicii de orice natură necesare realizării proiectului

propus, precum și alte asemenea documente, depuse în format electronic;

d) extras de carte funciară, care să nu aibă mai mult de 30 de zile de la data emiterii acestuia, din care să rezulte că solicitantul este titularul dreptului real asupra imobilului, precum și lipsa oricăror ipotecii sau privilegii; prin excepție, dacă situația juridică relevă existența unor ipotecii sau privilegii, este necesară comunicarea acordului creditorului ipotecar ori al beneficiarului respectivului privilegiu, după caz;

e) relevee, planuri de amplasament și documente de arhivă sau documentații anterioare, dacă există și se află în posesia beneficiarului;

f) fotografiile relevante ale monumentului, cu evidențierea zonelor degradate, inclusiv a picturii sau elementelor decorative;

g) plan de măsuri și activități privind întreținerea și protejarea monumentului, propus și însușit de către beneficiar;

h) documente din care să rezulte existența altor surse de finanțare proprii sau atrase, din care să reiasă că solicitantul dispune de diferența de fonduri necesară realizării proiectului, cum sunt:

(i) declarații pe propria răspundere ale solicitantului privind contribuția proprie sau atrasă, semnate în original și însoțite de extrase de cont bancar, după caz;

(ii) contracte de sponsorizare/mecenat, în copie;

(iii) scrisori de intenție, în copie, după caz;

(iv) alte forme de sprijin financiar din partea unor terți.

(2) Pentru proiectele care presupun lucrări de conservare sau punere în siguranță, restaurare, consolidare, punere în valoare și intervenții de urgență, pe lângă documentele prevăzute la alin. (1), dosarul de participare va mai cuprinde:

a) nota de fundamentare privind necesitatea intervenției, în acord cu prevederile documentației tehnice de intervenție;

b) fazele proiectului, DALI (documentație pentru avizarea lucrărilor de intervenție), PT (proiectul tehnic), DE (detaliu de execuție), PFU (proiect fază unică), iar pentru componente artistice, documentație economică;

c) avizul pentru documentația de proiectare, potrivit legii;

d) autorizația de construire, însoțită de documentația tehnică pentru obținerea acesteia și vizată spre neschimbare;

e) în cazul imobilelor aflate în proprietate comună, pe cote-părți (coproprietate), acordul tuturor coproprietarilor privind realizarea proiectului, cu excepția situațiilor în care sunt constituite, în condițiile legii, asociații de proprietari.

(3) Pentru proiectele care se implementează în parteneriat cu alte persoane fizice sau juridice, toate obligațiile rezultate din prezenta procedură sunt în sarcina solicitantului, iar dosarul de participare va cuprinde, pe lângă documentele prevăzute la alin. (1), dovada parteneriatului încheiat între părțile interesate, cu precizarea clară a responsabilităților asumate de parteneri.

(4) În cazul în care solicitantul este persoană juridică, pe lângă documentele prevăzute la alin. (1), dosarul de participare va mai cuprinde:

a) acte de constituire actualizate;

b) în cazul persoanelor juridice de drept public, pentru verificarea cerinței reglementate la alin. (1) lit. h), se vor depune documentele doveditoare ale resurselor bugetare.

(5) Documentația de solicitare a finanțării, necompletată în condițiile art. 6 alin. (6) până la ora și data-limită prevăzute în anunțul public de organizare a sesiunii de finanțare, dovedită prin data înregistrării acesteia, nu va face obiectul selecției.

(6) Conformitatea dosarului cu cerințele de formă și conținut prevăzute la alin. (1)–(4) este verificată de către Oficiul credite și timbrul monumentelor istorice, compartiment organizat în cadrul INP, care formulează și eventualele solicitări de clarificări și/sau completări în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la depunerea dosarului de participare.

(7) În termen de maximum 10 zile de la primirea solicitării de completări, proprietarii sau beneficiarii de folosință sunt obligați să transmită, în formatul precizat, toate clarificările și completările solicitate.

CAPITOLUL IV

Procedura de constituire a comisiei de selecție a proiectelor

Art. 8. — (1) Comisia de selecție a proiectelor este formată din minimum 5 (cinci) membri, numiți prin decizie a managerului INP, în urma desemnărilor făcute de Consiliul de administrație al INP cu cel puțin 5 zile înainte de începerea sesiunii de selecție a proiectelor, și va fi făcută publică la finalizarea selecției.

(2) Membrii comisiei de selecție sunt desemnați de Consiliul de administrație al INP, după cum urmează:

a) 1/3 membri din personalul de specialitate al INP, dintre care unul este președintele comisiei;

b) 2/3 membri profesioniști în domeniile de referință, specialiști sau experți atestați de Ministerul Culturii în domeniul protejării monumentelor istorice, propuși de organizații profesionale, asociații sau fundații ori societăți comerciale, la invitația managerului INP.

(3) Selecția membrilor prevăzuți la alin. (2) lit. b) se face pe baza următoarelor criterii:

a) experiența profesională în domeniul protejării monumentelor istorice;

b) experiența în domeniul managementului de proiect și al evaluării proiectelor.

(4) Secretariatul comisiei de selecție a proiectelor se asigură de către INP, prin Oficiul credite și timbrul monumentelor istorice.

Art. 9. — (1) Nu poate face parte din comisia de selecție a proiectelor o persoană care se află în una sau mai multe dintre următoarele situații:

a) este solicitant/partener pentru un proiect inclus în selecție;

b) este soț sau rudă până la gradul al doilea inclusiv ori un afin până la gradul al doilea inclusiv cu unul dintre participanții la selecție;

c) face parte din consiliul de administrație sau din orice alt organ de conducere sau de administrare al unuia dintre solicitanți;

d) deține părți sociale sau acțiuni din capitalul social subscris al unuia dintre solicitanți;

e) are un interes patrimonial sau nepatrimonial care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor ce îi revin în calitate de membru, în legătură cu unul dintre solicitanți sau cu unul dintre programele și proiectele incluse în selecție;

f) a fost condamnată penal definitiv pentru fapte aflate în legătură cu profesia.

(2) Dacă unul dintre membrii comisiei de selecție constată că se află în una sau mai multe dintre situațiile prevăzute la alin. (1), acesta are obligația de a solicita de îndată înlocuirea sa cu o altă persoană sau de a se abține de la luarea unei decizii cu privire la proiectul pentru care există stare de incompatibilitate.

(3) Dacă unul dintre membrii comisiei nu îndeplinește obligația prevăzută la alin. (2), acesta va fi revocat prin decizie a managerului INP în baza unui raport întocmit în acest scop de secretariatul comisiei.

Art. 10. — Încetarea calității de membru al comisiei de selecție intervine în următoarele situații:

a) la încheierea procedurii de selecție corespunzătoare unei sesiuni;

b) în cazul renunțării la calitatea de membru, prin solicitare scrisă adresată managerului INP;

c) prin revocare stabilită prin decizie a managerului INP, în cazul absenței de la lucrările comisiei de selecție, în baza unui raport întocmit în acest scop de secretariatul comisiei;

d) în caz de deces;

e) în situațiile de conflict de interese/incompatibilitate prevăzute la art. 9 sau ca efect al abținerii, după caz.

Art. 11. — Pentru activitatea desfășurată în cadrul comisiei de selecție, membrii acesteia, cu excepția personalului contractual al INP, beneficiază de o remunerație stabilită prin decizie a managerului INP, după consultarea Consiliului de administrație al INP, pe baza unor contracte civile încheiate conform legii.

CAPITOLUL V

Procedura de selecție a proiectelor

Art. 12. — (1) Selecția proiectelor se desfășoară în trei etape, după cum urmează:

a) etapa I — etapa administrativă: verificarea existenței, conținutului și conformității documentelor solicitate în anunțul public — etapă eliminatorie;

b) etapa a II-a — evaluarea și selecția proiectelor depuse de participanți;

c) etapa a III-a — comunicarea rezultatelor și încheierea contractelor de finanțare.

(2) Vor fi supuse evaluării numai proiectele care conțin toate documentele prevăzute la art. 7 și respectă termenele și condițiile de participare stabilite prin anunțul public al sesiunii.

Art. 13. — (1) Etapa administrativă durează cel mult 45 de zile calendaristice de la data-limită stabilită pentru depunerea proiectelor.

(2) Lista proiectelor respinse pentru neeligibilitate administrativă, precum și lista proiectelor reținute spre evaluare, cuprinzând și sumele declarate eligibile, conform Ghidului solicitantului aprobat pentru fiecare subprogram prin decizie a managerului INP, se publică la adresa <http://www.patrimoniu.gov.ro/>, la termenul prevăzut în calendarul sesiunii din cuprinsul anunțului public. Solicitanții nemulțumiți pot depune contestații în condițiile și termenele prevăzute la art. 14.

(3) Proiectele considerate eligibile din punct de vedere administrativ sunt preluate de membrii comisiei de selecție, care le evaluează și le notează conform regulamentului de evaluare a proiectelor depuse în cadrul sesiunii de finanțare, respectiv de soluționare a contestațiilor, aprobat prin decizie a managerului INP, prevăzut la art. 2 alin. (3).

(4) Grila de evaluare este disponibilă simultan cu anunțul public aferent selecției de proiecte, prin accesarea adresei: <http://www.patrimoniu.gov.ro/>.

(5) În condițiile stabilite prin regulamentul prevăzut la art. 2 alin. (3), fiecare membru al comisiei va completa câte un raport de evaluare pentru proiectele repartizate, structurat pe baza grilei de evaluare, care va include observațiile și justificările pentru punctajul acordat.

(6) Grilele și rapoartele de evaluare aferente proiectelor depuse vor putea fi consultate de persoanele interesate la sediul INP sau vor fi transmise acestora prin e-mail, la cerere, după anunțarea rezultatelor finale ale selecției.

(7) Comunicarea grilelor și rapoartelor de evaluare se face prin anonimizarea numelor membrilor comisiei care le-au întocmit.

(8) Lista proiectelor selectate în vederea acordării finanțării nerambursabile se publică prin afișarea pe site-ul INP, cu respectarea termenului prevăzut în calendarul sesiunii din cuprinsul anunțului public.

Art. 14. — (1) Solicitanții au dreptul de a formula contestații asupra modului de respectare a procedurii privind organizarea și desfășurarea sesiunii de finanțare, stabilită prin prezentele norme metodologice, astfel:

a) în termen de 2 zile lucrătoare de la data publicării listei proiectelor declarate neeligibile în urma verificării eligibilității și conformității administrative, conform prevederilor art. 13 alin. (2);

b) în termen de 5 zile lucrătoare de la data publicării listei proiectelor selectate în cadrul procedurii de evaluare și selecție, conform prevederilor art. 13 alin. (8).

(2) Contestațiile se depun sau se transmit prin poștă ori e-mail la registratura INP și se înregistrează de către secretariatul comisiei de selecție.

(3) Contestațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) se soluționează în termen de 3 zile lucrătoare, iar contestațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) se soluționează în termen de 5 zile lucrătoare de la data expirării termenului pentru depunerea contestațiilor.

(4) Pentru soluționarea contestațiilor depuse conform dispozițiilor alin. (1) lit. a) este desemnată o comisie internă, constituită din 3 (trei) membri din cadrul personalului INP, numită prin decizie a managerului INP.

(5) Pentru soluționarea contestațiilor prevăzute la alin. (1) lit. b), comisia este desemnată de către Consiliul de administrație și numită prin decizie a managerului INP, cu respectarea componenței și a criteriilor reglementate la art. 8 alin. (2) și (3).

(6) Dispozițiile art. 9 se aplică în mod corespunzător și membrilor numiți în comisia pentru soluționarea contestațiilor.

(7) Rezultatele finale, după soluționarea contestațiilor, vor fi făcute publice prin afișarea pe site-ul INP.

Art. 15. — (1) În termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data stabilirii rezultatelor finale, secretariatul comisiei de selecție va invita, în scris, beneficiarii ale căror proiecte au fost selectate spre finanțare, pentru a se prezenta la sediul INP, în vederea încheierii contractului de finanțare.

(2) Dacă, în termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării invitației, beneficiarul al cărui proiect a fost selectat nu se prezintă pentru încheierea contractului de finanțare la sediul INP, se consideră că acesta refuză să încheie contractul, iar suma alocată se redistribuie în cadrul subprogramului.

Art. 16. — (1) Contractele de finanțare vor cuprinde, în mod obligatoriu, clauze privind:

a) cuantumul finanțării acordate proiectului selecționat de către INP;

b) cofinanțarea din partea beneficiarului;

c) obiectul și durata contractului;

d) drepturile și obligațiile părților în realizarea proiectului;

e) eligibilitatea cheltuielilor;

f) obligația beneficiarului finanțării de a utiliza sumele alocate numai pentru proiectul selectat, în limitele și potrivit destinațiilor stabilite conform legii, cu respectarea prevederilor legale în materia achizițiilor publice, a legislației în domeniul construcțiilor și a legislației fiscale;

g) obligația beneficiarului finanțării de a prezenta documente justificative privind cheltuielile aprobate, efectuate în conformitate cu dispozițiile legale în materie, aflate în vigoare, inclusiv a legislației primare în domeniul achizițiilor publice, după caz;

h) măsurile de informare și publicitate, inclusiv condițiile de realizare a materialelor de promovare și publicitate care conțin elemente de identitate vizuală a INP, a Ministerului Culturii și a programului;

i) obligațiile părților cu privire la activitățile de monitorizare și raportare;

j) situațiile care atrag rezilierea contractului de finanțare, suspendarea plăților și/sau recuperarea sumelor plătite;

k) obligația rambursării finanțării totale sau parțiale în cazul neîndeplinirii totale sau parțiale a obligațiilor contractuale asumate de beneficiar;

l) condițiile privind respectarea obligațiilor beneficiarului, inclusiv cu privire la respectarea indicatorilor de calitate.

(2) Sumele aferente realizării proiectelor finanțate de INP vor fi utilizate în limitele și potrivit destinațiilor stabilite conform legii, numai pentru acoperirea cheltuielilor aferente realizării proiectelor selectate, exclusiv pentru perioada de derulare a contractului de finanțare.

(3) Proiectele selectate nu creează obligații pentru INP, în sensul acordării de expertiză de specialitate, de echipamente sau orice fel de alte mijloace tehnice aflate în dotarea acestuia.

RECTIFICĂRI

În anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 565/2024 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 27 mai 2024 (cu referire la anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 520/2013), se fac următoarele rectificări:

— în loc de:

„Fig. 3.17. — Emblema coifură

se va citi:

„Fig. 3.17. — Emblema coifură

— în loc de:

„Fig. 3.19. a — Modelul legitimației de control

foto	 ROMÂNIA MINISTERUL FINANTELOR AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ DIRECȚIA GENERALĂ ANTIFRAUDĂ FISCALĂ LEGITIMAȚIE DE CONTROL SERIA A NR. 00025	 SIGLA
VALABILĂ PE ÎNTREG TERITORIUL ROMÂNIEI		VIZAT, INSPECTOR GENERAL ANTIFRAUDĂ

se va citi:

„Fig. 3.19. a — Modelul legitimației de control

foto	 ROMÂNIA MINISTERUL FINANTELOR AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ DIRECȚIA GENERALĂ ANTIFRAUDĂ FISCALĂ LEGITIMAȚIE DE CONTROL SERIA A NR. 00025	 SIGLA
VALABILĂ PE ÎNTREG TERITORIUL ROMÂNIEI		VIZAT, INSPECTOR GENERAL ANTIFRAUDĂ

— în loc de:

„Fig. 3.19. b — Modelul legitimației de serviciu

se va citi:

„Fig. 3.19. b — Modelul legitimației de serviciu

— în loc de:

„Fig. 3.20. — Modelul emblemei aplicabile pe mâneca stângă a articolelor de echipament

se va citi:

„Fig. 3.20. — Modelul emblemei aplicabile pe mâneca stângă a articolelor de echipament

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 564201